ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84
ΕΤΟΣ ΙΔ- ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1168

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
10
Ἰανουαρίου 1949
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

ΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙ

Αἱ πληροφορίαι τῆς προχθές, καθ' ἃς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σοφούλης φέρεται ὡς εὐνοῶν τὴν διαχάραξιν νέων ὁδῶν εἰς τὴν κοινωνικὴν πολιτικήν, διὰ τῆς μετατοπίσεως τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν εἰς τὰς εὐρωστοτέρας τάξεις, ἔσχον εὐμενῆ μὲν ἀπήχησιν παρὰ τῇ Κοινῇ Γνώμῃ, ταυτοχρόνως ὅμως ἐγένοντο δεκταὶ μὲ πολὺν σκεπτικισμόν, δεδομένου ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχουν ὑπερκορεσθῆ ἐπὶ ὁλόκληρον τριετίαν ἀπὸ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῶν ἐναλλασσομένων ἑκάστοτε Κυβερνήσεων, αἵτινες δηλώσεις ἐὰν εἶχον μετουσιωθῆ εἰς πραγματικότητας, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ κρατικῆς διοικήσεως ὁ ἰδεωδέστερος τόπος.

Δεχόμενοι ὅμως, ὅτι «ὁ κόμβος ἔφθασε εἰς τὸ χτένι», ὡς ἐκ τῶν ἔξωθι ὑποδείξεων καὶ ὅτι ὄντως εἶναι ἀδήριτος ἡ ἀνάγκη διανοίξεως νέων κατευθύνσεων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας, ἵνα οὕτω ἀντιμετωπισθοῦν ἐν τῇ οὐσίᾳ των καὶ οὐχὶ διὰ φραστικῶν πομφολύγων τὰ κοινωνικὰ προβλήματα, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπογραμμίσωμεν ὅτι, ὁσονδήποτε ριζοσπαστικαὶ καὶ ἂν εἶναι αἱ νέαι αὗται κατευθύνσεις, δὲν θὰ ἐπιφέρουν τὴν ἀναμενομένην κοινωνικὴν ἀνακούφισιν, ἐὰν δὲν συνοδεύωνται καὶ ἀπὸ γενικὴν μεταρρύθμισιν ὁλοκλήρου τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς ἀναπροσαρμογῆς πρὸς τὴν κρατοῦσαν σήμερον ἐν Ἑλλάδι πραγματικότητα.

Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι, ἡ φορολογικὴ ἐσόδευσις τοῦ Κράτους ἐξακολουθεῖ νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς τακτικῆς. Δηλαδὴ πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων, ἐπιβολὴ φορολογίων ἀμέσων εἴτε ἐμμέσων, αἵτινες κατ' ἀνάγκην ἐπιπίπτουν ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως εἰδῶν τῆς καταναλωτικῆς συναλλαγῆς, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν τιμῶν καὶ τὴν ἄνοδον τοῦ τιμαρίθμου. Τοῦτο ὡς εἶναι ἑπόμενον συνεπάγεται μείωσιν τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῆς ἀντιμισθίας τῆς ἐργασίας, ἥτις δικαίως ἐπιζητεῖ καὶ αὐτὴ τὴν ἀναπροσαρμογήν της, οὕτω δὲ δημιουργεῖται ὁ φαῦλος ἐκεῖνος κύκλος, τὸν ὁποῖον συχνὰ ἐπικαλεῖται ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον δυστυχῶς ἀδυνατεῖ νὰ ἐξέλθῃ. Ὡς πρόχειρον παράδειγμα τῶν ἀνωτέρω φέρομεν τὴν ζάχαριν, εἶδος κατ' ἐξοχὴν πρώτης ἀνάγκης, ἥτις ἐνῷ στοιχίζει δραχ. 835 κατὰ κιλὸν τσὶφ Πειραιᾶ, χάρις εἰς τὴν αὔξησιν τῆς φορολογίας καὶ τῶν ἐξόδων, ἔφθασεν αἰσίως τὰς δρχ. 6.300 εἰς τὰς διὰ τοῦ δελτίου διανομάς. Ἄλλον τοιοῦτον παράδειγμα εἶναι ὁ τυρὸς τῆς Ἀργεντινῆς, τοῦ ὁποίου ἐπετράπη ἡ εἰσαγωγὴ διὰ νὰ συμπληρωθοῦν τὰ κενὰ τῆς ἑλληνικῆς παραγωγῆς. Κόστος τσὶφ Πειραιᾶ δρχ. 4.800. Τιμὴ καταναλώσεως δρχ. 24.800. Κασμίρια Ἀγγλίας κόστος τσὶφ Πειραιᾶ δρχ. 36.000 κατὰ γιάρδαν, τιμὴ καταναλώσεως δραχμαὶ 150 χιλιάδες. Ἀκόμη καὶ αὐτοῦ τοῦ σίτου ἡ φορολογία εἰσαγωγῆς εἶναι τόσον βεβαρυμένη, ὥστε νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ τριπλάσιον τῆς ἀξίας του.

Θ' ἀντιπροβληθῇ τὸ ἐρώτημα ἐὰν πρὸ τοῦ πολέμου ὑπῆρχον αἱ ἐν λόγῳ φορολογίαι. Ὑπῆρχον βεβαίως ἀλλὰ οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ἐπιβαρύνσεως, ἦσαν προσηρμοσμένοι εἰς τὸ σύνολον τῆς ἀντοχῆς τῶν παρεχωμένων ἀμοιβῶν τῆς ἀντιμισθίας τῆς ἐργασίας, οὕτω δὲ ὁ τιμάριθμος παρέμεινε σταθερός.

Ἡ διαταραχαὶ ἐπῆλθον μεταπολεμικῶς. Παράδειγμα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αἴφνης τοῦ φόρου οἰκοδομῶν, ὅστις εἰς τοὺς προπολεμικοὺς προϋπολογισμοὺς ἤρχετο δεύτερος κατὰ σειρὰν ἐσοδεύσεως, ἐνῷ τώρα ἴσως εἶναι ὁ εἰκοστὸς λόγῳ τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἐπεβλήθησαν φορολογίαι εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε λόγῳ τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν. Ἡ ἀψυχολόγητος ὅμως αὕτη μετατόπισις, τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν εἶναι ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ. Καὶ τοῦτο διότι τὸ ἔλλειμμα ἐκ τῆς μειώσεως τῆς φορολογήσεως, δὲν μετετοπίσθη διὰ νὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τῶν παραγόντων ἐκείνων, οἵτινες ὡς ἐκ τῶν πολεμικῶν καὶ μεταπολεμικῶν συνθηκῶν, ἦτο καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ καλύψουν, λόγῳ συσσωρεύσεως ὠφελημάτων, ἀλλ' ἐκαλύφθη δι' ἄλλων φορολογιῶν εἴτε νέων, εἴτε δι' ἐπαυξήσεως τῶν συντελεστῶν παλαιῶν τοιούτων, καὶ οὕτω ἐπῆλθεν ἡ διαταραχή. Τὰ ὠφελήματα ταῦτα ἐπὶ πλέον παραμείναντα φορτικῶς ὑπερτροφικὰ διὰ τοὺς κατόχους των, δὲν ἐπέφερον μόνον πολλαπλῆν τὴν ζημίαν καὶ ἀναστάτωσιν εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ἀλλ' ἔσχον καὶ βαθύτερον κοινωνικὸν κλονισμόν, ὑπονομεύσαντα αὐτὴν ταύτην τὴν ἀξίαν τῆς δραχμῆς.

Πάντα τ' ἀνωτέρω εἶναι πρόχειρα παραδείγματα, ἀλλὰ λίαν ἐπαρκῆ, διὰ νὰ σχηματισθῇ μία γενικὴ ἰδέα τῆς πραγματικότητος. Δυστυχῶς ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει γενικωτέραν ἀνάλυσιν τοῦ μεγίστου αὐτοῦ προβλήματος. Πάντως ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐμφορεῖται ὄντως ἀπὸ διάθεσιν νὰ μετέλθῃ κοινωνικὴν πολιτικήν, τὸ πρῶτον μέλημά της πρέπει νὰ εἶναι ἡ γενικὴ μεταρρύθμισις τῆς φορολογήσεως, ἡ ὁποία πρέπει νὰ προσαρμοσθῇ αὐστηρῶς εἰς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα, ἄλλως ὅσον δήποτε ριζοσπαστικαὶ καὶ ἂν εἶναι αἱ νέαι ἐπαγγελίαι της, δὲν πρόκειται νὰ ἔχουν οὐδένα ἀντίκτυπον εἰς τὸ ἰδιάζον οἰκονομικὸν πρόβλημα ποὺ ἐδημιουργήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἁπλῶς μόνον θὰ ἐπιφέρουν νέαν σύγχυσιν καὶ θὰ εὑρεθῇ πρὸ ἄλλων προβλημάτων ἴσως κατὰ πολὺ περισσότερον δυσχερεστέρων.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΣΕ ΡΒΙΚΟΥΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 9. (Ἰδ. ὑπ). Τὸ Γαλλικὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων μεταδίδει ὅτι πολλαὶ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ κομμουνιστικὴ «Οὑμανιτὲ» δημοσιεύουν σήμερον τὴν πληροφορίαν ὅτι Γιουγκοσλαυϊκὰ στρατεύματα ἤρχισαν ἤδη ἀπὸ τινων ἡμερῶν συγκεντρούμενα κατὰ μῆκος τῶν συνόρων πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Οὑγγαρίαν.

Τὸ Γιουγκοσλαυϊκὸν πρακτορεῖον «Ταγιούγκ» ἀναφερόμενον ἀργὰ σήμερον τὴν νύκτα εἰς τὰς πληροφορίας αὐτάς, τονίζει, ὅτι αὗται οὐδόλως ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν πραγματικότητα ἀπὸ Γιουγκοσλαυϊκῆς πλευρᾶς καὶ ὅτι ἀποσκοποῦν μᾶλλον εἰς τὸ νὰ δικαιολογήσουν στρατιωτικὰς κινήσεις τῶν ὡς ἄνω χωρῶν πρὸς τὰ Γιουγκοσλαυϊκὰ σύνορα.

ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΣΥΝΤΟΜΩΣ ΤΕΤΡΑΜΕΡΕΙΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

ΥΦΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΕΝΤΑΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 9 Ἰαν. (Ἰδ. ὑπ.) Ὑπὸ τῶν προσκειμένων πρὸς τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν κύκλων ἐτονίζετο σήμερον, ὅτι παρ' ὅλην τὴν ἐπιφανειακὴν ἔντονον ψυχρότητα μεταξὺ τῶν δυτικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μπλὸκ καὶ παρὰ τὴν συνεχῶς ἐντεινομένην ἀπὸ στρατιωτικῆς πλευρᾶς, προετοιμασίαν τῶν δυτικῶν δυνάμεων, ἐν τούτοις κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐγκύρους καὶ ἀσφαλεῖς ἐμπιστευτικὰς σχεδὸν πληροφορίας, ἤρχισεν ἤδη ἀπό τινος χρόνου ἐμφανιζομένη μία ὕφεσις εἰς τὴν ἔντασιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρεται τὸ γεγονὸς ὅτι μεταξὺ τῶν τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων ἔχει ἐπέλθη σχεδόν, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ οὐσιαστικὴ προσέγγισις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Αὐστρίας, ἐκτὸς τῆς ἐπελθούσης ἤδη συμφωνίας πρὸς ἔναρξιν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τῶν διαπραγματεύσεων τούτων. Ὑπὸ τῶν ἰδίων ὡς ἄνω κύκλων, ἀναμένεται ὅτι κατὰ τὴν συνάντησιν τῶν ὑπουργῶν τῶν ἐξωτερικῶν, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ εἰς Λονδῖνον θὰ θιγοῦν ἐπίσης καὶ πολλὰ ἄλλα προβλήματα, χωρὶς μάλιστα νὰ ἀποκλείωνται σοβαρώταται ἐξελίξεις πρὸς μίαν ὁριστικὴν διαλεύκανσιν τῆς διεθνοῦς σημερινῆς ἀβεβαιότητος.

Ἡ ἐφημερὶς «Τριμπὺν ντὲ Νασιόν,» ἀναφερομένη εἰς τὰς πληροφορίας αὐτάς, γράφει σχετικῶς τὰ ἑξῆς, ἐπιβεβαιούμενα καὶ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Ὀμπσέρβερ» τοῦ Λονδίνου: «Ἁπλῶς καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ τέσσαρες Μεγάλαι Δυνάμεις συνεφώνησαν διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὸ Αὐστριακόν, παρὰ τὸν διεξαγόμενον ψυχρὸν πόλεμον εἰς τὸ Βερολῖνον, ἀποτελεῖ τοῦτο ἀπόδειξιν ποιᾶς τινος μεταβολῆς τῆς διεθνοῦς ἀτμοσφαίρας καὶ μίαν κοινὴν ἐπιθυμίαν πρὸς ἐπανάληψιν εὐρυτέρων καὶ οὐσιαστικῶν διαπραγματεύσεων, αἱ ὁποῖαι ὡς φαίνεται δὲν θὰ ἀργήσουν νὰ ἀρχίσουν.»

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΥΤ. ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ Η ΔΙΑΒΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΜΠΛΟΚ

Τοῦ κ. ΑΛΕΚΟΥ ΒΡΗ

Εἶναι γενικὴ ἀνὰ τὸν κόσμον, τὰς τελευταίας ἑβδομάδας ἡ πεποίθησις, ὅτι οὐδεὶς δύναται πλέον βασίμως νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν δυνατότητα ἑνὸς νέου πολέμου. Ἡ διεθνὴς ἀβεβαιότης, ἥτις κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον, τὴν ὁποίαν διανύομεν, συγκλονίζει τὴν ἀνθρωπότητα, κατὰ γενικὴν διαπίστωσιν, ἤρχισε κάπως νὰ διαλύεται. Αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν εἶναι ὁπωσδήποτε ἀδικαιολόγητος ἡ ἐλπίς, ὅτι ἐγγίζει ἡ ἡμέρα μιᾶς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμφωνίας μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Ἐὰν δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἀφοροῦν ἴσως τὸν ψυχολογικὸν καὶ συναισθηματικὸν κόσμον μιᾶς δυστυχούσης ἐν τῇ ἀνησυχίᾳ τῆς κοινωνίας, ὑπάρχουν ἐν τούτοις καὶ γεγονότα ἀπτά, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ στηριχθοῦν ἐλπίδες βάσιμοι, οὐδόλως διαφέρουσαι μιᾶς θετικῆς εὐοιώνου προοπτικῆς.

Μόνη δυνατὴ διέξοδος ἀπὸ τὸ δημιουργηθὲν πολιτικὸν καὶ διπλωματικὸν χάος, ἐφ' ὅσον βεβαίως ὁ πόλεμος ἀποκλείεται, εἶναι προφανῶς ἡ ἐσωτερικὴ διάβρωσις τοῦ Ἀνατολικοῦ μπλόκ.

Ἐνστερνισθέντες τὴν πεποίθησιν αὐτὴν δεκάδες, διπλωματικῶν συνεργατῶν καὶ ἀρθρογράφων τοῦ διεθνοῦς τύπου, οὐδέποτε ἀπέκρυψαν, ὅτι τὸ Εὐρωπαϊκὸν πρόγραμμα ἀνασυγκροτήσεως ἀποσκοπεῖ σαφῶς νὰ στερήσῃ τὸν κομμουνιστικὸν ἰμπεριαλισμὸν ἀπὸ τὸ πρόσφορον εἰς αὐτὸν ἔδαφος τῆς οἰκονομικῆς ἀπαθλιώσεως τῶν λαῶν καὶ ὅτι ἐπίσης ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ κατευνασμοῦ ὡς πολιτικοῦ μέσου, εἰς χεῖρας τῆς Δυτικῆς διπλωματίας, τείνει βαθμηδὸν νὰ συντρίψῃ κυριολεκτικῶς τὴν ἠθικὴν δύναμιν τῶν ἡγετῶν τοῦ Κρεμλίνου.

Ὑπὸ τὴν ἄποψιν αὐτήν, ἀποτελοῦσαν τὸ κατασταλαγμα ἀλλεπαλλήλων προσφάτων γεγονότων, δύο εἶναι τὰ πλέον ἀξιοσημείωτα γεγονότα, ἅτινα ἀντικατοπτρίζουν πιστῶς τὴν μορφὴν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, ὡς αὕτη παρουσιάζεται σήμερον, καὶ αὐτὰ καὶ μόνον ἀρκοῦν διὰ νὰ τολμήσῃ οἱοσδήποτε λογικὸς νοῦς προβλέψεις αἵτινες οὐδεμίαν θὰ ἔχουν σχέσιν μὲ ἐπιθυμίαν καὶ εὐσεβεῖς πόθους μιᾶς ἀνησύχου καὶ κουρασμένης σκέψεως. Πρῶτον ἡ ἀπαρχὴ ἐκ μέρους τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων πολιτικῆς σταθερᾶς ἀποφασιστικότητος καὶ τῆς ἐνόπλου ἰσχύος ὡς μόνου ἀποτελεσματικοῦ μέσου κατὰ τῆς Σοβιετικῆς ἐπεκτατικῆς τάσεως καὶ δεύτερον τὸ γεγονός, ὅπερ ἀποτελεῖ μᾶλλον ἀποτέλεσμα, τῆς μερικῆς μέχρι τοῦδε ἀποσπάσεως τῆς Γιουγκοσλαυΐας τοῦ Τίτο ἀπὸ τὸν Σλαυϊκὸν συνασπισμόν.

Εὑρισκόμεθα δηλαδὴ πρὸ τῆς ἑξῆς καταστάσεως:

Τὸ πρόγραμμα Μάρσαλ, ἐφαρμοζόμενον μὲ ἀποφασιστικότητα, τόσην, ὅσην καὶ τὸ πεῖσμα τῆς Ρωσσικῆς ἀντιδράσεως, ἤρχισεν ἀποδίδον σημαντικοὺς καρπούς, τοὺς ὁποίους ἴσως μία πολεμικὴ ἐπιχείρησις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον. Ἐπέτυχε κατ' ἀρχὴν νὰ πεισθῇ ὁ Τίτο, ὅτι τὸ συμφέρον τῆς χώρας του καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια τοῦ λαοῦ του δὲν δύναται νὰ ἐξασφαλισθοῦν διὰ τῆς δουλοπρεποῦς ὑποταγῆς εἰς τὰς διαταγὰς καὶ βλέψεις τοῦ Κρεμλίνου.

Τὸ Σιδηροῦν Παραπέτασμα ὑπέστη τὴν πρώτην ρωγμήν. Ἴσως τὸ γεγονὸς τοῦτο εἰς τὴν ἀρχικήν του ἐκδήλωσιν νὰ μὴ ἐδικαιολόγει ἐλπίδας σοβαράς. Σήμερον ὅμως καταδεικνύει τὴν τεραστίαν ὄντως σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἐνεῖχεν.

Τὸ ρῆγμα ηὐρύνθη ἔκτοτε. Καὶ πρὸς γενικὴν κατάπληξιν, ὁ στρατάρχης Τίτο, δηλῶν προχθές, ὅτι «ἡ Γιουγκοσλαυΐα δὲν συνηθίζει νὰ ἕρπῃ πρὸ οἱουδήποτε» καὶ τῆς Ρωσσίας βεβαίως κατὰ πρῶτον λόγον, μετέβαλε τὸ ρῆγμα εἰς χάσμα ἀγεφύρωτον. Ὁ ἴδιος ὁ κ. Τροῦμαν καὶ μόλις προχθὲς ὁ ἐν Μόσχᾳ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς κ. Μπέντελ Σμίθ, εἰς δηλώσεις των, ὡμίλησαν ἐπίσης περὶ διχογνωμιῶν καὶ ἀντικρουομένων τάσεων εἰς τὰς τάξεις τῶν ἰθυνόντων Σοβιετικῶν κύκλων.

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις ἀνοίγεται εὐρὺς πλέον ὁ ὁρίζων εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν διπλωματίαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῆς Σλαυϊκῆς ἀσταθείας. Ὅταν ἐμφανίζεται ὡς βεβαία μᾶλλον προοπτικὴ ἡ πιθανότης νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ ἄλλοι δορυφόροι, ἡ ἐλπὶς μιᾶς ἐσωτερικῆς καταρρεύσεως τῆς κομμουνιστικῆς δικτατορίας παύει νὰ εἶναι σκέψις ἁπλῆ. Διότι ἡ σκέψις αὕτη κατέστη πλέον σχέδιον καὶ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς Ἀμερικανικῆς καὶ δυτικοευρωπαϊκῆς πολιτικῆς.

Εἰς τὴν Οὐάσιγκτων λαμβάνονται τὰς ἡμέρας αὐτὰς σοβαρώταται ἀποφάσεις. Ἴσως ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ προβλέψωμεν τὰς νέας συνεπείας. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἐξ οὐδεμιᾶς πλευρᾶς ἡ ἀμφιβολία, ὅτι εἰς τὸ πλαίσιον τῶν νέων αὐτῶν ἀποφάσεων εὑρίσκεται καὶ ἡ ἐλπὶς περὶ συντόμου καταπαύσεως τῆς ἀνταρσίας ἐν Ἑλλάδι, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ ἐπίλυσις ὅλων τῶν διεθνῶν προβλημάτων.

Ἀποτελεῖ τὸ πλέον ἐνθαρρυντικὸν γεγονὸς ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εὑρίσκεται σήμερον ἐνώπιον τοιούτου ρεαλισμοῦ καὶ τοσαύτης ἀποφασιστικότητος τῶν ἰσχυρῶν συμμάχων καὶ φίλων μας πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου.

Μόνον κατάρρευσις τῆς Σλαυϊκῆς ἑνότητος δύναται νὰ συντομεύσῃ τὴν διεθνῆ ἐκκρεμότητα. Καὶ ἡ κατάρρευσις αὕτη φαίνεται μᾶλλον ὅτι ἤρχισεν.

ΑΛΕΚΟΣ Α. ΒΡΗΣ

Ο κ. ΤΡΟΥΜΑΝ ΘΑ ΚΑΤΑΒΑΛΗ ΝΕΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗΝ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΝΕΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΘΑ ΜΕΤΑΒΛΗΘΗ Η ΑΚΑΜΠΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ κ. ΜΑΡΣΑΛ;

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. 9 (Ἰδ. ὑπ.) Ὁλόκληρος ὁ ἀμερικανικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ σχολιάζων ποικιλοτρόπως τὰς παραιτήσεις τῶν κ.κ. Μάρσαλ καὶ Λόβετ. Γενικῶς συμπίπτουν τὰ σχόλια ὅτι ἡ διὰ λόγους ὑγείας παραίτησις τοῦ κ. Μάρσαλ δὲν εἶναι ἡ κυρίως δικαιολογία, ἀλλά, ὡς διεφάνη ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς θριαμβευτικῆς ἐπανεκλογῆς τοῦ κ. Τροῦμαν, μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν εἶχεν ἐμφωλεύσει μία ἀντίθεσις ἀπόψεων, εἰς τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἀφ' ἧς ὁ στρατηγὸς Μάρσαλ ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἀνέπτυξεν ἴδιον τρόπον χειρισμοῦ τῶν περιπλόκων ἐξωτερικῶν ζητημάτων, ὁ δὲ πρόεδρος Τροῦμαν, ὅστις πρέπει νὰ ἀσκῇ κατὰ κύριον λόγον τὴν ἐξουσίαν παρέμενεν ὡς συμπράττων σύμβουλος. Οὕτω αἱ γνῶμαι των, πολλάκις διϊστάμεναι, κατέληγον συνήθως εἰς ἐπικράτησιν τοῦ κ. Μάρσαλ. ὅστις ἔχει ρίζει τὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς συνεπικουρούμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ κ. Λόβετ.

Ἤδη διὰ τῆς παραιτήσεως ἀμφοτέρων τούτων ἡ διαχείρισις γενικῶς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς περιέρχεται εἰς χεῖρας τοῦ προέδρου Τροῦμαν, μὲ ἐκτελεστὴν τὸν νέον ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ἄτσεσον.

Εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς λύσεως ταύτης συνέτεινε μεγάλως καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῶν παραγόντων τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος ἐπὶ τοῦ κ. Τροῦμαν, δεδομένου ὅτι τιμηθεὶς οὗτος διὰ τῆς ψήφου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ, ἔπρεπε νὰ ἀναδείξῃ κυρίως αὐτὸς τὴν προσωπικότητά του, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ κόμματός του καὶ νὰ χειρίζεται οὗτος τὰ κολοσσιαῖα διεθνῆ προβλήματα χωρὶς νὰ ἐπισκιάζεται ἀπὸ ἐξωκοινοβουλευτικοὺς ἄνδρας.

Τὰ σχόλια ἐπίσης τῶν ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, ἰδίως τῶν προσκειμένων πρὸς τὸ δημοκρατικὸν κόμμα, συμπίπτουν καὶ ἐπὶ τοῦ ὅτι ὁ κ. Τροῦμαν εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καὶ μὲν θὰ τηρήσῃ τὴν ἰδίαν στάσιν ἣν μέχρι τοῦδε ἐτήρησαν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι, ἀλλὰ δὲν θ' ἀκολουθήσῃ τὴν ἄκαμπτον ἐκείνην πεπατημένην, τὴν ὁποίαν διήνοιξεν ὁ στρατηγὸς Μάρσαλ.

Ὁ πρόεδρος Τροῦμαν ἐννοεῖ νὰ συνδυάσῃ εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὸ Κοινὸν Αἴσθημα τοῦ λαοῦ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τὸ ὁποῖον ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν πρόσφατον ἐκλογήν του ὡς ἐπιζητοῦν ἀποφυγὴν περιπετειῶν, μὲ τὴν παρουσιαζομένην σήμερον διεθνῆ πραγματικότητα.

Οὕτω κρίνεται ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ Στέιτ Ντηπάρτμεντ θὰ εἶναι μὲν ἡ αὐτὴ ὡς καὶ πρότερον, ἀλλὰ πλέον εὐέλικτος καὶ ἐλαστικὴ οὕτως ὥστε νὰ ἐξαντλοῦνται ὅλαι αἱ προϋποθέσεις ὅτι τὸ πᾶν γίνεται διὰ τὴν προάσπισιν τῆς εἰρήνης. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου πειθόμενος ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς θὰ ὑποστῇ εὐχερέστερον ὅλας τὰς οἰκονομικὰς θυσίας ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ὅλων ἐκείνων τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ συμβάλουν σταθερῶς εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης.

Γενικῶς εἰς τὰ σχόλια τονίζεται ὅτι ἡ δυναμικὴ πολιτικὴ πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ πολέμου δὲν θ' ἀτονήσῃ ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικανικῆς πλευρᾶς, δεδομένου ὅτι ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ ρωσσικὴ πίεσις ὡς παγκόσμιος παράγων ἀνησυχῶν θ' ἀπετέλει ἀπρονοησίαν, ἡ μὴ ὕπαρξις δυνάμεων ἐπαρκῶν ν' ἀντιμετωπίσουν πᾶν ἐνδεχόμενον.

ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΕΝΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ

Συνεχιζομένων τῶν ἀνακρίσεων ὑπὸ τοῦ τμήματος Γεν. Ἀσφαλείας διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ ἐν Πάτραις δρῶντος παρανόμου ὀργανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐγένοντο καὶ χθὲς συλλήψεις διαφόρων ἄλλων προσώπων ἐχόντων σχέσεις καὶ ἐρχομένων εἰς ἐπαφὴν διὰ παράνομον δρᾶσιν ὑπὲρ τοῦ συμμοριτισμοῦ.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων προκύπτει ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐξοντωθέντος ὑπὸ τὰς γνωστὰς συνθήκας ὑπευθύνου τῆς περιοχῆς «Βασίλη» ἢ Καραγιάννη ἢ Καραγιαννίδη ἢ καπετὰν Διομήδη, τὸν κύριον πυρῆνα δράσεως ἀπετέλει ἡ συλληφθεῖσα τριὰς Ματζούτσου, Ματζούκα ἢ Περικλῆ καὶ Ἠλιοπούλου αἵτινες εἶχον ἀναλάβει τὴν διαβίβασιν τῶν ὁδηγιῶν τοῦ «Βασίλη», τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἐπιλογὴν καταλλήλου στελεχώσεως ἐξ ἐντολοδοτουμένων προσώπων (πόστα), τὴν σύνταξιν καὶ μεταβίβασιν τῶν κομμουνιστικῶν συνθημάτων, τὴν ἀνάθεσιν εἰς ὑπεύθυνα πρόσωπα τῶν καθοδηγήσεων τοῦ ΚΚΕ εἰς διαφόρους κοινωνικοὺς κλάδους καὶ τὴν ἐν γένει παρακολούθησιν τῶν ἐπαφῶν διὰ τὴν ἔντασιν τῆς δράσεως ἐντὸς τῶν Πατρῶν καὶ τὴν ἐπικουρίαν τοῦ συμμοριτισμοῦ εἰς τὴν ὕπαιθρον.

Τὸ τμῆμα Γεν. Ἀσφαλείας ἠσχολεῖτο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου εἰς τὸ νὰ ἐξιχνιάσῃ καὶ ἀνεύρῃ τὸ μυστηριῶδες πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἔδρα κατὰ κύριον λόγον ἐν Πάτραις καὶ τὸ ὁποῖον δὶς εἶχεν ἐπιτύχει νὰ ὀργανώσει ἔμψυχον ἐπικουρίαν πρὸς τοὺς συμμορίτας, διὰ δύο ἀποστολῶν, αἵτινες ὅμως συνελήφθησαν ἢ ἐξοντώθησαν. Τὸ πρόσωπον τοῦτο δρῶν κατὰ σατανικὸν τρόπον κατώρθωνε νὰ ἐξαφανίζῃ τὰ ἴχνη του καὶ νὰ συσκοτίζῃ τὴν δρᾶσιν του, δὲν ἦτο ὅμως ἄλλο ἀπὸ τὸν ἐξοντωθέντα «Βασίλην», τοῦ ὁποίου καὶ ἡ ταυτότης ἀκόμη φαίνεται ἀρκετὰ συγκεχυμένη.

Ἐκ τῆς συστηματικῆς ὅμως παρακολουθήσεως διαφόρων προσώπων, τὸ τμῆμα Γεν. Ἀσφαλείας ἔχον σοβαρὰς ἐνδείξεις περὶ ἀναμίξεως τῆς ὡς ἄνω τριάδος προέβη τὴν 5 τρέχοντος μηνὸς εἰς τὴν ταυτόχρονον σύλληψιν τῶν ἀποτελούντων τὴν ὁμάδα ταύτην, οἵτινες κατόπιν ἐξαντλητικῆς ἀνακρίσεως ἤρχισαν νὰ προβαίνουν εἰς ὁμολογίας καὶ νὰ καταδίδουν τὰ πρόσωπα διὰ τῶν ὁποίων εἶχον ὀργανώσει τὸν παράνομον ὀργανισμὸν τοῦ ΚΚΕ ἐν Πάτραις.

Ἤδη ἡ διεξαγομένη ἀνάκρισις ὑπὸ τῆς Γεν. Ἀσφαλείας καταγίνεται εἰς τὸν καταμερισμὸν τῶν εὐθυνῶν ἑνὸς ἑκάστου τῶν συμμετεχόντων προσώπων.

Οὕτω οἱ συλληφθέντες Μασούρας Ἀνδρ. ἤρχετο προσωπικῶς εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐξοντωθέντος «Βασίλη» ὡς ἐπίσης καὶ ὁ Ἀναγνωστόπουλος Γεώρ., ὅστις ἐπὶ πλέον μετὰ τοῦ Ἀναστοπούλου Χαρ. ὑποδηματοποιοῦ, Πέγκα Σπυρίδ. παντοπώλου Ὀρφανοῦ Κυριάκου, εἶχον ἀναλάβει τὰ «πόστα» τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως. Ὁ Μανώλης Κωνστ. γεωπόνος εἶχεν ἀναλάβει «πόστο» εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ὁ Κανδηλιώτης Βασίλειος οἰνοπώλης εἰς Ἄνω Πόλιν εἶχε μεταβάλει τὸ οἰνοπωλεῖον του εἰς «Γιάφκαν», προσεφέρθη δὲ νὰ ἐκχωρήσῃ μέρος τοῦ γειτονεύοντος οἰκοπέδου του μὲ τὸ οἰνοπωλεῖον του διὰ τὴν κατασκευὴν κρύπτης πρὸς ἀπόκρυψιν τοῦ ὑπευθύνου καὶ ἤδη φονευθέντος «Βασίλη». Οἱ Θεοδοσόπουλος Νικολ., Βαρδάκης Γεώργιος, Δημόπουλος Χαράλ. εἶχον ἀναλάβει ὑπευθύνως «πόστα» διὰ τὰς ἐργατικὰς τάξεις διένειμον δὲ καὶ προκηρύξεις.

Οἱ Χατζηπαναγιώτης Σταμάτης, Νικολακόπουλος Θεόφιλος, καὶ Δημόπουλος Χαράλ. εἶχον λάβει ἐπαφὴν καὶ σύνθημα διὰ δρᾶσιν εἰς διάφορα «πόστα». Ὁ Κούβελος Ἀνδρέας ὑποδηματοποιὸς εἶχε μεταβάλει τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Γερμανοῦ κατάστημά του εἰς «γιάφκαν» ἐπὶ πλέον δὲ διένειμεν καὶ προκηρύξεις.

Διὰ διανομὴν προκηρύξεων συνελήφθησαν καὶ οἱ Γεωργόπουλος Γεωρ, Σπυράτος Κων. καὶ Φωῆς Νικόλ. Ὁ Διόλιος Ζώης συνελήφθη διότι διεβίβασεν εἰς τὸν ὑπεύθυνον «Βασίλην» δέμα περιέχον χρήματα. Οἱ Γιαννούλης Ἀθανάσιος, Γιαννούλη Οὐρανία καὶ Ἀκριβή, διότι παρέσχον ἄσυλον εἰς τὸν ὑπεύθυνον «Βασίλην», πρὶν οὗτος καταφύγῃ εἰς τὴν κρύπτην τῆς οἰκίας Ματζούτσου. Οἱ Σαλάχας Ἰωάννης, Καϊμάκης Ἀγαμέμνων, Ματζούκα Ἀντωνία, Πετράτου Μαρία, Παπαδοπούλου Κωνσταντίνα ἐκ Σαραβαλίου καὶ Χεινόπωρος Παναγιώτης, διότι ἐξετέλουν χρέη συνδέσμων τοῦ Κ. Κ. Πατρῶν μετὰ τῶν συμμοριῶν κλπ. Ἡ Μαντζούτσου Εὐθυμία, διότι εἰς τὴν οἰκίαν της ἐκρύπτετο καὶ ἐφονεύθη ὁ ὑπεύθυνος «Βασίλης». Ἡ Πέγκα Ἑλένη διότι εἶχε μεταβάλει τὴν οἰκίαν της εἰς γιάφκαν.

Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνακρίσεων, θὰ παραπεμφθοῦν εἰς τὸ ἐνταῦθα Στρατοδικεῖον.

Ἐξ ἄλλου ὁ συλληφθεὶς τὴν 6ην τρέχοντος εἰς Μπιρδικώστα Βασίλ. Καφετζῆς δὲν περιῆλθεν εἰσέτι εἰς χεῖρας τῆς Γεν. Ἀσφαλείας, ἥτις διεξάγει τὰς ἀνακρίσεις, διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ τυχὸν εὐθύνη τῆς συμβολῆς του.

ΓΙΑ ΤΗ ΒΑΡΥΧΕΙΜΩΝΙΑ...

ΤΣΟΥΚΑΛΟΚΑΥΤΟ

Στρογγυλοκάθησε μὲ σφρῖγος παλληκαριοῦ, ὁ κοτσανᾶτος αὐτὸς γέρος, στὴ γωνιὰ τῆς ὑπόγειας ταβέρνας καὶ διέταξε τὸ τσαρὸ γκαρσόνι νὰ πάῃ κοντά του.

Τὸ παιδὶ πλησίασε τὸ γεροκοτσανᾶτο, σκουπίζοντας στὴ ποδιά του τὰ χέρια του, ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς λάντζας.

—Τί θὰ πάρῃ ὁ κύριος εἶπε τὸ παιδί.

—Ἄκου δῶ παιδί μου, τοῦ εἶπε ὁ σφριγηλὸς γέρος καὶ τοῦ ψιθύρισε στὸ αὐτί, τὴν παραγγελία του. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ μισὲς καὶ οἱ μεζέδες, πηγαινοερχόντουσαν στὰ διπλανὰ τραπέζια, ἐνῷ ἀκόμα στὸ τραπέζι τοῦ γέρου δὲν σερβιριζόταν τίποτα.

—Τί διάβολο θὰ κάνῃ, εἶπα μέσα μου, αὐτὸς ὁ γέρο κολασμένος, ἐδῶ στὴ ταβέρνα ποὺ κατέβηκε, ἀφοῦ δὲν πίνει. Ἄρχισα νὰ τὸν προσέχω. Εἶδα νὰ ρίχνῃ τὰ μάτια του πρὸς τὴ κατεύθυνσι ποὺ ἦταν ἡ κουζίνα τοῦ μαγαζιοῦ καὶ μὲ προσοχὴ νὰ παρακολουθῇ τὰ τελούμενα ἐκεῖ.

Ἡ ταβερνιάρισα, μιὰ καλοστεκούμενη γυναῖκα, ποὺ ἑτοίμαζε τὴ παραγγελία τοῦ γέρου, ἔστρεψε καὶ τοῦ ἔγνεψε συγκαταβατικά. Ὁ γεροντόλυκος ἔτριψε δυνατὰ τότε τὶς παλάμες του, ἔστριψε τὸ ψαρὸ μουστάκι του εὐχαριστημένος καὶ ἐτράβηξε ἀπὸ ἕνα μικρὸ τράστο ποὺ εἶχε κρυμμένο στὴ μπόλκα του μιὰ ρέγκα, κάμποσες ἐλιὲς καὶ κρεμμυδόπουλα καὶ ἄρχισε τὶς μπουκιές.

Ἡ ταβερνιάρισα φώναξε τότε τὸ παιδὶ καὶ τοῦ παρέδωκε ἕνα τσουκάλι ποὺ ἄχνιζε καὶ ἔκαιε ὁλόκληρο. Ὁ μικρὸς κρατῶντας το μὲ μιὰ πετσέτα ἔτρεξε καὶ τὸ ἀπίθωσε στὸ τραπέζι τοῦ γέρου.

Τί διάβολο εἶπα μέσα μου εἶναι αὐτὸ τὸ κατασκεύασμα τοῦ τσουκαλιοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν συνωδευέτο ἀπὸ πιάτο ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ μεγάλη κουτάλα τῆς σούπας. Ὁ γέρος ἔκανε νέα χειρονομία στὸ τράστο καὶ ἔβγαλε ἀπὸ αὐτὸ μία γαβαθοῦλα. Βούτηξε χαρούμενος τὴ κουτάλα στὸ τσουκάλι καὶ τὴν ἐγέμισε.

Ἦταν φανερό, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ σούπας, γιατὶ ὁ γέρος ἀφοῦ ἔστρωσε πρῶτα μὲ τὸ δεξί του χέρι τὴ μουστακάρα του, ἔφερε στὸ στόμα του τὴ γαβάθα καὶ μιὰ καὶ κάτω. Δὲν ἄργησε νὰ κοπανήσῃ καὶ δεύτερη καὶ τρίτη.

Σίγουρα κάτι σκαρώνει μὲ τὸ κρασί, συλλογίστηκα, ὁ διαβολόγερος αὐτός.

—Ἔ μπάρμπα, τὸν ρώτησα μὲ εὔθυμο ὕφος, τί μυστήρια γίνονται σ' αὐτὸ μέσα τὸ τσουκάλι σου;

Γελαστὸς καὶ ροδοκόκκινος τώρα ὁ γέρος μοῦ εἶπε. Αὐτὸς ὁ βορρηᾶς ὁ ἀποψινὸς θέλει τὸ μάστορά του καὶ ὁ μάστορας του εἶναι αὐτὸ τὸ τσουκάλι καὶ αὐτοῦνο ἐκεῖ. Καὶ μοῦ ἔδειξε τὸ ἀντικρυνὸ βαγένι, ἀπὸ τὰ παληὰ τῆς Πάτρας, μὲ τὴ πορτοῦλα κάτω καὶ τὰ παλαιὰ σιδερένια στεφάνια. Δὲν ἔχω πουντιάσει ποτέ μου ἐξακολούθησε, γιατὶ ἔχω τὴ συνταγὴ τοῦ γιατροῦ μου ἐκεῖ καὶ μοῦ ἔδειξε πάλι τὸ βαγένι.

—Καὶ τί λέει αὐτὸς ὁ σεβαστός σου γιατρός, τὸν ρώτησα, κυττάζοντας καὶ ἐγὼ τὸ βαγένι.

—Νά, μοῦ λέει, ἡ δίατα του εἶναι αὐτή. Στὸ ξεροβόρι νὰ γεμίζῃς τὸ τσουκάλι τσαπλανέϊκο καὶ νὰ τὸ καῖς στὴ φωτιά. Πιὲ τὸ τσουκάλι κι' ἄστο νὰ φυσάῃ καὶ νὰ μπουμπουνίζῃ.

Μὲ ἐκατάλαβε ὅτι ἤθελα νὰ δοκιμάσω καὶ τοῦ λόγου μου τὸ φάρμακο, ἀπὸ τὶς ματιὲς ποὺ μισόρριχνα στὸ τσουκάλι του.

—Ἔλα νὰ τὸ δοκιμάσῃς μοῦ λέει.

Ἐπῆρα τὸ ποτῆρι μου καὶ ἐπῆγα στὸ τραπέζι του.

—Ἆ ὄχι μὲ τὸ ποτῆρι, μοῦ εἶπε, μόνο μὲ τὴ γαβάθα πίνεται καὶ ἐκοπάνησα μιὰ γαβαθιά.

—Μωρὲ αὐτὸ εἶνε θαῦμα τοῦ λέω, πιπερίζει καὶ καίει σὰν πόντζι.

—Τί πόντζι καὶ ξεπόντζι, μοῦ λέει, αὐτὸ ἔπινε ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ἀκούγονταν ἡ φωνή του ἀπὸ τὸ ἕνα βουνὸ στὸ ἄλλο.

Καὶ πράγματι θυμᾶμαι ὅτι ὑπάρχει στὸ λαὸ τῆς Πελοποννήσου, μιὰ Κολοκοτρωνέϊκη λεγομένη σοῦπα, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ βραστὸ κρασὶ ἀλλὰ περιέχει καὶ πίγουλην.

Δὲν ἔχω δοκιμάσει τὴν Κολοκοτρωνέϊκη αὐτὴ σοῦπα, ἀλλὰ ἡ ἐφεύρεσι τοῦ νέου αὐτουνοῦ γέρου τοῦ Μωριᾶ στὴν ταβέρνα μὲ τὸ τσουκαλόκαυτο, μὲ τὸ πιπέρι καὶ τὴ γαβάθα, εἶναι πράγματι σωτήρια, ὅταν ὁ Γεροβωδηᾶς, ἡ Παληοβοῦνα καὶ ἡ Βαράσοβα εἶναι χιονισμένα.

Νρ.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ἡ ἐπιτυχία, τὴν ὁποίαν κατήγαγε τὸ τμῆμα Ἀσφαλείας Πατρῶν, διὰ τῆς ἐξοντώσεως ἑνὸς ἐκ τῶν δυναμικωτέρων καὶ ἐπικινδυνωδεστέρων κομμουνιστικῶν στελεχῶν, οἷος ἦτο ὁ φονευθεὶς γεωπόνος Χρῆστος Καραγιάννης ἢ καπετὰν Διομήδης, εἶναι τὸ ὄντι ἐκ τῶν καλλιτέρων ποὺ ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν του. Γενικῶς ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ μεθοδικὴ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν, ἐν τῇ διώξει τῶν κομμουνιστῶν, ἀπέφερεν ἀποτελέσματα ἐπιτυχῆ, καταστάντα λίαν ἔκδηλα ἐκ τοῦ ὅτι, ἐνῷ παντοῦ ὁ συμμοριτισμὸς ἐσημείωσε δρᾶσιν αἱματηρὰν ὀλίγον ἢ πολύ, ἐν τούτοις εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ἐξαρθρωθεὶς ἐγκαίρως, μετέπεσεν εἰς ἀπονέκρωσιν τοιαύτην ὥστε νὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν μῆνιν τῶν ἀρχισυμμοριτῶν, αἵτινες ἀπέστειλαν τὸν περίφημον αὐτὸν καπετὰν Διομήδην διὰ νὰ ὀργανώσῃ τὸ Κ. Κ. ἐν Πάτραις. Ἀλλὰ «ἐλογάριασαν χωρὶς τὸν ξενοδόχον» καὶ ὁ καπετὰν Διομήδης μετέστη εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς λαβὼν ἀστυνομικὸν εἰσιτήριον. Ἀξίζουν λοιπὸν θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πατρῶν, ποὺ κατώρθωσε μέχρις σήμερον, χάρις εἰς τὴν ἔγκαιρον ἐπέμβασίν της, νὰ μὴ γνωρίσῃ ἡ πόλις μας τὴν κομμουνιστικὴν ἀναταραχήν. Ἐὰν δὲ δὲν συνέβαινε τὸ «ἀπονενοημένον αὐτὸ διάβημα» τοῦ καπετὰν Διομήδη, πυροβολισμὸς δὲν θὰ ἠκούετο εἰς τὰς Πάτρας, παρ' ὅλον ὅτι διεξάγεται ἀπὸ τριετίας εἰς τὰ πέριξ αὐτῆς σοβαρὸς πόλεμος καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν ἐπιδεξιότητα τῆς Ἀστυνομίας.

ΑΝΑΓΚΗ

Αἱ στῆλαι αὗται καὶ ἄλλοτε ἔχουν ἀσχοληθῆ μὲ τὸ ζήτημα ὅτι, ἐπιβάλλεται ὅπως ἀνοιχθοῦν αἱ κεντρικαὶ πύλαι τοῦ κιγκλιδώματος τοῦ λιμένος. Ἰδιαιτέρως τώρα ποὺ μὲ τὸ ἄνοιγμα τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου, ἡ ἐπιβατικὴ συγκοινωνία ἔχει πυκνωθῆ εἰς ἀρκετὰ σημαντικὸν βαθμόν, εἶναι ἀπολύτως ἐπάναγκες ὅπως, οἱ ἐπιβάται διευκολύνωνται κατὰ τὸν δυνατὸν καλλίτερον τρόπον, πρᾶγμα ὅπερ ἀποφέρει γενικώτερον ὄφελος εἰς τὴν πόλιν. Καὶ τοῦτο διότι ὅταν βρέχῃ ἢ ὅταν ἰσχυροὶ ἄνεμοι σαρώνουν τὴν παραλίαν, τόσον οἱ περαστικοὶ ἐπιβάται, ὅσον καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως κινούμενοι, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑφίστανται τὸ μαρτύριον νὰ διασχίζουν ὁλόκληρον τὴν περιμετρικὴν περιφέρειαν τοῦ λιμένος, διὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸ ἀτμόπλοιον ἢ τὴν πόλιν, ἐνῷ διὰ τοῦ ἀνοίγματος τῶν κεντρικῶν θυρῶν τοῦ λιμενικοῦ κιγκλιδώματος ἡ ἐπικοινωνία εἶναι εὐχερεστάτη. Ἐπειδὴ ἀθρόως μᾶς ὑποβάλλονται παράπονα, συνιστῶμεν εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς νὰ ἐξετάσουν εὐμενῶς τὸ ζήτημα τοῦτο.

ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ

Ἡ ἀπὸ ἡμερῶν παρατηρουμένη ἔλλειψις φωτιστικοῦ πετρελαίου ἔχει δημιουργήσει δυσφορίαν ἀφόρητον, ὄχι μόνον εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον, δεδομένου ὅτι ἡ πλειονότης τούτου, τὸ μεταχειρίζεται ὡς καύσιμον ὕλην διὰ μαγείρευμα. Οἱ ἁρμόδιοι ὀφείλουν τὸ ταχύτερον νὰ ἀντιμετωπίσουν λυσιτελῶς τὸ ζήτημα δεδομένου ὅτι οἱ καταναλωταὶ εἶχον ἐπαναπαυθῆ εἰς τὰς ἑκάστοτε ἀνακοινώσεις των περὶ ἐπαρκείας του κλπ. καὶ ἔμειναν οὕτω ἄνευ οὐδεμίας προμηθείας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀντιμετωπίζουν σοβαρώτατον πρόβλημα ἀνευρέσεως καυσίμων διὰ μαγείρευμα. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ ζήτημα θὰ ἐπιλυθῇ τὸ δυνατὸν ταχύτερον.